

[Keld Andersen]

heden med hensyn til at oprette børnehaveklaser. Endvidere forudser jeg en fornyet debat mellem Danmarks Lærerforening og børne- og ungdomspædagogerne om, hvem der nu skal have adgang til at undervise eller underholde de børn, som skal ind under denne ordning. Jeg vil imidlertid gerne medgive, at der for så vidt angår skolepasningsordningerne ligger en række gode intentioner til grund for forslaget, men det vil efter min opfattelse blive en meget kostbar affære for kommunerne.

Det tredje punkt i dette lovforslag drejer sig om en udvidelse af befordringsbestemmelserne i henhold til folkeskolelovens § 25; dem ønsker man nu udvidet til også at gælde transport mellem barnets skole og eventuelle børneinstitutioner. Igen vil jeg sige, at der er mange glimrende intentioner bag denne tanke, som vi måske nok kan blive enige om, men hvad er de økonomiske konsekvenser for samfundet?

I bemærkningerne til lovforslaget siger man uden i øvrigt at nævne et eneste tal, at eventuelle merudgifter påhviler kommunerne. Det er naturligvis betryggende, om ikke for andre så dog for dem, som skal tage vare på statens pengekasse. Derfor kan man også så flot tilføje i bemærkningerne:

»De økonomiske konsekvenser af denne del af lovforslaget kan ikke angives«.

Nej, det tror jeg, for de er uoverskuelige.

Min konklusion er derfor, at man ikke umiddelbart skal regne med det konservative folkepartis medvirken til dette lovforslags gennemførelse. Vi vil derimod medvirke til i udvalget, at stille en række spørgsmål, som formentlig kunne afklare nogle af de mange navnlig økonomiske usikkerhedsmomenter i dette måske nok så velmente forslag.

Therkel Christensen (CD):

Også ved behandlingen af dette lovforslag er vor ordfører forhindret i at være til stede, hvorfor jeg skal redegøre for mit partis syn på dette.

Centrum-demokraterne har tidligere tilkendegivet, at vi finder det rimeligt, at alle kommuner skal oprette børnehaveklaser. Vi ser gerne en vis ensartethed i kommunernes folkeskoletilbud, således at børns udviklings- og uddannelsesmuligheder ikke bliver alt for afhængige af, hvor i landet de tilfældigvis

vokser op. Vi har også tidligere sagt, at vi ønsker indholdet i børnehaveklaserne ændret noget, og ser egentlig gerne den undervisningspligtige alder sat ned, således at de nuværende børnehaveklaser bliver 1. klasser, hvorved skoleforløbet afsluttes efter 9. klasse og 10. klasserne afskaffes.

Forslaget om, at kommunerne kan oprette skolepasningsordninger, hænger naturligvis sammen med børnehaveklasseproblemet. En undersøgelse fra socialforskningsinstituttet for et par år siden viste klart, at tilgangen til børnehaveklaserne var meget skævt fordelt socialt set, og det er helt givet, at mange børn forhindres i at deltage i børnehaveklaserne, i og med at skolen kun kan opbevare, om man vil, børnene i ca. 2½ time daglig. Dette kan naturligvis kun få udearbejdende forældre leve med, og derfor er skolepasningsordninger et nødvendigt supplement for de mindre elever. Herudover er en væsentlig begrundelse naturligvis, at børnene slipper for at skulle skifte institution flere gange om dagen. Dette skal være sagt, selv om jeg nok er blevet noget betænkelig efter at have hørt fru Helle Degns indlæg og de visioner, der kom frem heri.

At lovens vedtagelse vil medføre en lang række normeringsmæssige og fagforeningsmæssige problemer, ved vi allerede fra kommunerne. Spørgsmålet om betaling hænger jo sammen med serviceniveau og konkurrence med fritidshjemmene, men dette skal ikke forhindre centrum-demokraterne i at støtte forslaget ved en velvillig behandling i udvalget.

Ebba Strange (SF):

Det var en interessant tale, fru Helle Degn holdt: det, vi stod med her, var en stor reform, det drejede sig om at anlægge et helhedssyn på barnet, og til sidst kom der noget med, at man ikke fra socialdemokratiets side ville acceptere opbevaringsordninger for børn. Jeg havde egentlig meget svært ved at finde ud af, hvordan socialdemokratiet faktisk stiller sig til deres egen ministers forslag, men nu skal jeg fortælle, hvordan SF stiller sig, og så kan det jo være, vi kan fortsætte diskussionen i udvalget.

Efter vores mening er dette forslag præget af megen armodstænkning og lappeløsnings-tænkning. Jeg tror, det er første gang, vi i en